

Dabing Street

Nový komediální seriál Petra Zelenky

Seriál Petra Zelenky vychází ze stejnojmenné divadelní hry, kterou režisér a scenárista napsal pro Dejvické divadlo. Příběh o malém dabingovém studiu ZERO začíná smrtí jeho majitele, režiséra Jiřího Archa, Evina manžela. Zneuznaná herečka Eva (Klára Melíšková) studio po svém muži zdědí. Její ambicí je přetvořit jej v úspěšný a respektovaný podnik, což je pro ni zároveň způsob, jak si tak trochu vyrovnat účty s osudem. Studioví technici Pavel (Václav Neužil) i Karel (Hynek Čermák) jí v tom nezištně pomáhají, motivováni tajnou láskou jak k ní, tak k profesi samotné. Na Karlovu přímluvu Eva rozšíří tým ZERA o Ladu (Tereza Voříšková), Karlovu promiskuitní sestru a aby dostali bankovní úvěr na modernizaci studia, rozhodne se Eva přijmout syna ředitele banky, který jim ho poskytne, Davida (Marek Adamczyk). Studio ZERO ale potřebuje nového kmenového režiséra. Těch je ale zoufale málo, protože každý z nich má své vlastní dabingové studio. Angažují nakonec sice schopného, ale neurotického a agresivního Jandu (Miroslav Krobot). Herci začínají kvůli Jandovým metodám práci ve studiu odmítat a dabování se z nouze ujmou samotní technici. Firma jde ke dnu. Eva se cpe koktejlem „fejkových“ prášků, které jí dodává její přítelkyně Lenka (Pavla Beretová), a vrhá se do ponižujících vztahů. Nakonec, když mají být studio a pozemek, na kterém stojí, prodány developerům, se Pavel s Karlem rozhodnou, že se nevzdají jen tak snadno...

V seriálu je celá řada cameo rolí, v nichž se objeví Jiří Bartoška, Viktor Preiss, Vilma Cibulková nebo Ivan Trojan. *„Už po předpremiéře na iVysílání si diváky získal Jiří Bartoška a po předsilvestrovském maratónu ve čtyřech kinech republiky je hvězdou Dabing Street Viktor Preiss. Myslím, že překvapením pro diváky bude i Miroslav Krobot, který hraje neurotického režiséra Jandu.“* prozrazuje **Kateřina Ondřejková**, v jejíž tvůrčí producentské skupině seriál vznikl.

Divadelní hra Dabing Street získala titul Nejlepší komedie roku 2013 na čtrnáctém ročníku Grand Festivalu v Pardubicích. *„Poetika seriálu a hry je stejná, prostředky jsou jiné. Petrovým látkám svědčí kamera a postavám prospěl větší prostor. Před natáčením jsme měli čtené zkoušky a spoustu scén jsme s kolegy dotvořili. Postavy se ještě víc projasnily a prohloubily, což se projevilo i při následném hraní v divadle. Dabing Street je ryzí, autorská věc, kde nám Česká televize nechala volnou ruku,“* říká **Václav Neužil**.

Režisér Petr Zelenka: Dabingový režisér musí hlasy vidět

Seriál Dabing Street vznikl podle Vaší stejnojmenné hry, kterou jste napsal pro Dejvické divadlo. Co Vás přimělo k tomu dát hře televizní podobu?

Velice záhy po premiéře hry se ukázalo, že některé postavy jsou natolik životaschopné, že by prostě byla škoda nenapsat jim další osudy. O seriál si pak řekly samy.

Přesto nechcete seriál se hrou příliš spojovat, proč?

S Dejvickým divadlem se v očích lidí pojí mnoho dobrého, ale také to má své stinné stránky. Panuje zde mýtus jakési intelektuální nadřazenosti, nedostupnosti, exkluzivity, uzavřeného klubu. Chtěl jsem seriál oprostít právě od těchto nechtěných souvislostí s divadlem. Seriál Dabing street je lidová zábava v tom nejlepší smyslu slova. Měl by být přístupný skutečně pro každého.

Je to Vaše první zkušenost, kdy pracujete sám na seriálu. Jaká byla a co jste si z ní odnesl?

Strašně zajímavý byl pro mne formát 12 x 30 minut hraného příběhu. Takový formát se, pokud vím, nikde nevyučuje a ani žádná skripta o něm detailněji nepojednávají. Nás na scenáristice v 80. letech také nic podobného neučili. V USA se hodně mluví o formátu sitcomu, ale to člověku v klasickém psaní příběhu moc nepomůže. Takže jsme ty „pravidla“ tak nějak objevovali za pochodu, spolu s dramaturgy Tomášem Baldýnským a Klárou Lidovou. Chtěl jsem rozvíjet základní příběhovou linii mezi dvěma až třemi postavami, od prvního do posledního dílu, a do toho вплést jednotlivé epizody, z nichž některé mohou začínat a končit v sobě, jiné si motivy půjčují z jiných epizod. Přitom navíc platí, že každá z epizod se tak či onak váže k tématu dabingu - ať už postavy dabují film, něčí závěť nebo opilecké mumlání.

Natočil jste komediální seriál – disciplínu, kterou u nás málokdo dokáže zvládnout. V čem je podle Vás tak těžká?

Jestli jsme tuto disciplínu zvládli, ukáže až smích diváků. A protože v domácnostech nejsou zavedeny „smíchometry“, bude svědectví o humoru vždy z druhé či třetí ruky. Jedinou výjimkou byly novoroční projekce ve čtyřech českých kinech. A v kině Aero to tedy fungovalo výtečně, to se musí nechat. Ale k humoru - problém je v jeho definici, nuancích, jeho jemnosti a valérech. Co přijde jednomu vtipné, je pro druhého trapné, nebo vulgární. My například v seriálu pracujeme se sprostými slovy, ale protože vulgarita jazyka je zároveň jedním ze zásadních témat Dabing Street, nepovažuji to za nic samoúčelného. Kromě toho smysl pro humor se vyvíjí jako všechno ostatní, a dnes se lidé smějí méně než před dvaceti třiceti lety.

Seriál se odehrává na začátku milénia, jak Vy vzpomínáte na tuto dobu a co se Vám jako první vybaví?

Seriál se odehrává zcela konkrétně v roce 2001 a pocitově je zasazený v devadesátých letech, tedy kromě dveří do spíkovny ve studiu, které jsou „sedmdesátky“. Pro mne je to poslední období, o kterém má možná cenu vyprávět. Charakterizoval bych je určitou kouzelnou naivitou a zároveň zápalom pro věc - v

tomto případě pro udržení malého podniku/studia. Ale vlastně je jedno, o co postavy bojují. Důležité je, že jim ještě vůbec o něco jde. Ten zápal pro věc pak už v dalších letech mezi lidmi obecně postrádám. Také není náhoda, že seriál končí 11. zářím 2001 a sloganem „Když bude válka, budeme dabovat válku“. Válka, jak víme, nepřišla, ale zvítězil ideál „bezpečí“ a západní svět ztratil lehkost, odvahu a schopnost sám sebe popsat, analyzovat a nabídnout nové ideje.

Co považujete za největší hit přelomu devadesátých let? Co je pro tu dobu typické?

Patřím ke generaci, která si slovo „hit“ spojovala se středním proudem, a ke skupině lidí v té generaci, která středním proudem opovrhovala. Ale když přijmu váš slovník: hitem přelomu devadesátých let byl určitě neokonzervativní kapitalismus. Tenkrát se mohlo (asi naposledy) zdát, že volný trh je Bohem seslaný koncept a lék na problémy celého světa.

K seriálu jste udělali i dobový soundtrack, podílel jste se na něm a případně podle čeho jste vybírali skladby?

V seriálu zazní kytarové skladby nejrůznějších existujících či již zaniklých kapel, od K's Choice po P. J. Harvey, ale i takové lahůdky jako dávno rozpadlá norská smíšená skupina Punishment Park či ve znělce Dinosaur Jr. O další rovinu hudby se postaral Jan Ponocný a já jsem mu za to neskonale vděčný. Oslovil jsem ho pozdě a on se s tím úkolem popral skvěle. Nejde jen o desítky meziher, ale i o několik písní v posledních dílech seriálu. Vycházeli jsme přitom z toho, že studio zvenčí vypadá jako na divokém západě. Takže tomu sluší kytary a foukací harmonika.

V seriálu jste použili dabované ukázky, které jste také vyráběli...

Z téhle nutnosti se nakonec stala asi největší zábava. Hlavně tři díly Kapitána Filcky jsou natolik dobré a dnes již v podstatě kultovní, že uvažuji o tom, že tenhle maňáskový seriál opravdu natočím. Jako série večerníčků by to také nebylo špatné.

Zkusil byste si roli i dabingového režiséra? Jaký podle Vás musí být a jaké by měl mít kvality?

Před dvanácti lety jsem režíroval české znění animovaného filmu do kin od společnosti Disney. Byla to velká paráda, rozpočet jako na hodinový dokument, castingy na hlasy, spousta času. A samozřejmě polská supervizorka. Dabingový režisér musí uvažovat „hlasově“. Musí „vidět hlasy“ tak, jako my vidíme herecké tváře. To je kvalita, která zřejmě přijde s časem. Mně nebyla dána.

V jednom z rozhovorů jste řekli, že Češi jsou nejlepší v dabingu a pití alkoholu...není to příliš přísné?

To byl slogan divadelní hry Dabing Street a na seriál tak úplně nesedí. A přísné? To jsou statistická fakta. Navíc hojně publikovaná. Troufám si tvrdit, že se těmito údaji dokonce rádi chlubíme. Proč se chlubíme něčím, co pak považujeme za „přísné“, to skutečně netuším. Na to se asi zeptejte sociologů a kulturních antropologů.

Co mohou diváci od Dabing Street čekat?

Úlevu a smích u televizní obrazovky po dni plném namáhavé práce a odříkání.

Vaše postavy jsou vždy tak trochu podivíni – trochu nešťastní a trochu zmatení lidé...

Mně takoví připadají všichni lidé. Nebo alespoň ti, kterými má smysl se zabývat.

Pavel, technik studia ZERO

Nezlomný optimista a naprostý fanoušek dabingu. Když už všem dojdou nápady, jak problém řešit, má Pavel v záloze další tři možnosti. A kdyby to náhodou nevyšlo, má i čtvrtou. Miluje Evu a žije dabingem. Po Archově smrti doufá, že konečně dojde k dlouho očekávané modernizaci studia a také že svůj vztah s Evou bude moci legalizovat. Jeho život dostane úplně nový smysl ve chvíli, kdy se z něj – technika – stane dabér...

Václav Neužil: Pavel pro svou práci hoří, někdy je ale na přesdržku

Vy máte zkušenosti s dabingem. Co je na té profesi nejtěžší?

Já mám dabingových zkušeností velmi málo a musím říct, že se mi na ně vzpomíná nelehce. Zásadní stresová okolnost byla ta, že musím hlídat tři věci najednou, a to časový kód na obrazovce, pusu herce a text. Velmi frustrující. Tedy pro mě. Věřím ale, že praxí se lze hodně naučit.

Výhodou dabingu je, že se na chvíli můžete proměnit ve světovou star. Kdybyste si mohl vybrat, českým hlasem koho byste chtěl být?

Nemám dabingové sny. Jsou herci, kteří mě inspirují, to rozhodně, ale nemám touhu je nadabovat. Co bych ale velmi chtěl dabovat, je animovaný film. To bych si přál a tak trochu jsem si to v Dabing Street splnil.

Kdyby předání Ceny Františka Filipovského bylo na Vás, komu byste ji udělil?

Václavu Voskovi in memoriam.

V Dabing Street hrajete technika Pavla, jak byste ho charakterizoval?

Pavel je kluk, který doslova hoří pro svoji práci. Je to ten typ, který vám o ní bude vypravovat neustále dokola pořád a pořád, v hospodě, v sauně, v posteli, v lese... Má to své výhody i nevýhody – je kvůli tomu třeba dost nepozorný k vývoji ve svém vlastním životě, který se mu tak trochu vymyká z rukou. Je to ale skvělý společník, velký improvizátor, pohotový, vtipný romantik... Někdy trochu urputný a na přesdržku.

Jakou vlastnost na Pavlovi máte nejraději?

Že je upřímný a naivní, protože má takový srdce. Umí dělat podvůdky, ale vždy v naději, že danou situaci vylepší pro všechny. Většinou se stane opak.

Představte si, že byste Pavla potkal v reálném životě, rozuměli byste si?

Bavil by mě, i když žít i pracovat s ním je asi trochu náročné. Je to takový dabingový „nerd“.

Pavel je také velmi nápaditý. V každé situaci si ví rady. Jste takový i Vy v osobním životě?

Tak jako on rozhodně ne. On je ten typ, že do toho namočí i ostatní, a to já moc

nedělám. Nejsem tak akční. Ale někde se protínáme v humoru. Taky mě baví na všem najít něco vtipného a absurdního, popřípadě vážné věci zlehčovat.

V seriálu se objeví i několik cameo rolí. Čí scénka je nevtipnější?

Mám jich oblíbených několik, takže nechci vyzdvihovat, ale bude to myslím celkem pestré.

Dabing Street je komediální seriál. Jak moc vychází z reálné zkušenosti Petra Zelenky nebo Vás a Vašich kolegů?

Petr napsal napřed hru pro Dejvické divadlo a potom postavy rozepsal do seriálové podoby. Několik motivů asi opravdu posbíral od kamarádů během života, my jsme zase některé scénky během čtených zkoušek ještě rozšířili o svoje nápady. Ale reálný ten příběh není. Spíš je v tom vepsaný dost jasný postoj k době, ve které se Dabing Street odehrává, a k době, co přichází potom a trvá až do dneška.

Eva, majitelka studia ZERO

Chtěla vždycky hrát ve filmech a ne dabovat. Chtěla být vážená, slavná a ne jen půjčovat svůj hlas jiným, slavnějším. Smrt svého muže, dabingového režiséra Archa, vnímá jako příležitost „začít jinak a jinde“. Okolnosti ji ale nakonec donutí studio ZERO neprodávat, jak má původně v plánu, ale udělat z něj nejlepší dabingové studio v zemi. O tom, jak na to, se radí s podnikatelským guru Michalem Krosem (Martin Myšička) a svou nejlepší kamarádkou, majitelkou butiků Lenkou (Pavla Beretová). Jejich rady a Eviny manažerské „dovednosti“ ale nakonec ZERO na vrchol nepřivedou...

Klára Melíšková: S Evou bych si asi úplně nerozuměla

Máte charakteristický hlas, který si ale z dabingu nevybavuji. Jaký je Váš vztah k dabingu?

Nedabuji, protože to neumím. Musel by si se mnou asi nějaký dabingový režisér dát práci. Mám pocit, že by mě bavilo dabovat nějaká animovaná zvířátka. Osobně si myslím, že dabing kazí výkon herců i celý film. I když je pravda, že pan Filipovský byl jako Louis de Funès skvostný.

Hrajete majitelku studia Evu, jak byste ji charakterizovala?

Eva se vzdala herecké kariéry, protože se podvolila svému staršímu muži a začala pro něj dabovat v jeho studiu. Když její manžel náhle zemře, neví co dál, neví, co má dělat se svým životem. Je zmatená, nevěří si, radí se se svojí kamarádkou, která ji na vše dává prášky a Eva se po nich chová zvláště.

Představte si, že byste Evu potkala v reálném životě, rozuměli byste si?

Asi bych si s ní úplně nerozuměla. Nejspíš bych ji nechala vypovídat, dala bych jí pár dobrých rad a rozloučily bychom se.

V seriálu se objeví i několik cameo rolí. Čí scénka je nejtípnější?

Jsem moc ráda, že do toho všichni šli hrát sami sebe a jejich scénky patří k tomu nejlepšímu, co v seriálu je.

Seriál napsal a režíroval Petr Zelenka. Jaká s ním byla spolupráce?

S Petrem se výborně pracuje. Byla to kolektivní tvůrčí spolupráce. Měli jsme možnost zkoušet, což bylo skvělé. Spousty scén jsme rozimprovizovali a Petr je neustále přepisoval a upravoval k lepšímu. Byla to opravdu radost.

Karel, technik studia ZERO

Karel je oddaný a loajální zaměstnanec. Dabing miluje a má k tomu své důvody. Dělá technika a díky svému dalšímu zaměstnání Evu podporuje i finančně. Z jeho dobré nálady a pohody jej dokáže dostat pouze jeho vlastní sestra Lada. Karel ji hlídá, protože se mu nelíbí její vztahy s muži. Aby měl Ladu zcela pod kontrolou, nechá ji zaměstnat v ZERO a plat jí vyplácí ze svého...

Hynek Čermák: Viktor Preiss je mimořádný člověk. Takto se odkopat a udělat si ze sebe prdel umí opravdu málokdo

Přiznám se, že si Vás nevybavuji v žádné výrazné dabingové roli, ale možná se mýlím...

Nedabuji. Je to velice náročná práce, kterou je třeba umět. A to není právě můj případ.

Co je podle Vás na dabingu nejhezčí a co nejhorší?

Nejhezčí je ta možnost prolnout se s myšlením nějaké zahraniční hvězdy. Musí to být inspirativní. A nejhorší je špatný překlad a nedostatek času na dabing. Tím té hvězdě zničíte výkon!

Kdybyste si mohl vybrat kohokoliv, českým hlasem koho byste chtěl být?

Asi bych si vybral Jima Carreyho. Je to jeden z nejlepších světových herců. Fakt bych mu rád chvílku koukal do kuchyně.

Kdybyste uděloval cenu Františka Filipovského Vy, komu byste ji dal?

Nedávno mě úplně odzbrojila Helena Vondráčková ve filmu Na vlásku. To bylo rozhodně na cenu!

Hrajete technika Karla, jak byste ho charakterizoval?

Je to klasický šprt! Umolousanej chudák, který žije v jedné cimře plné počítačů a neumí vycházet se skutečným světem.

Jakou vlastnost máte na Karlovi nejraději?

Jeho zápal a naivitu.

Představte si, že byste Karla potkal v reálném životě, rozuměli byste si?

Já vyjdu v podstatě s kýmkoliv, ale u Karla bych asi nemohl vystát, že vypadá stejně jako já!

Karel má silné pouto k sestře Ladě. Hlídá ji. Máte se sourozenci podobný vztah?

Sestra se už leta hlídá sama!

V seriálu se objeví i několik cameo rolí. Koho byste vyzdvihl, či scénka je nejvtipnější?

Viktor Preiss je prostě mimořádný člověk a herec! Takhle se odkopat a udělat si ze sebe prdel umí opravdu málokdo! Je to důkaz, že u herců je úplně fuk, kolik je jim let a co už v životě odehráli.

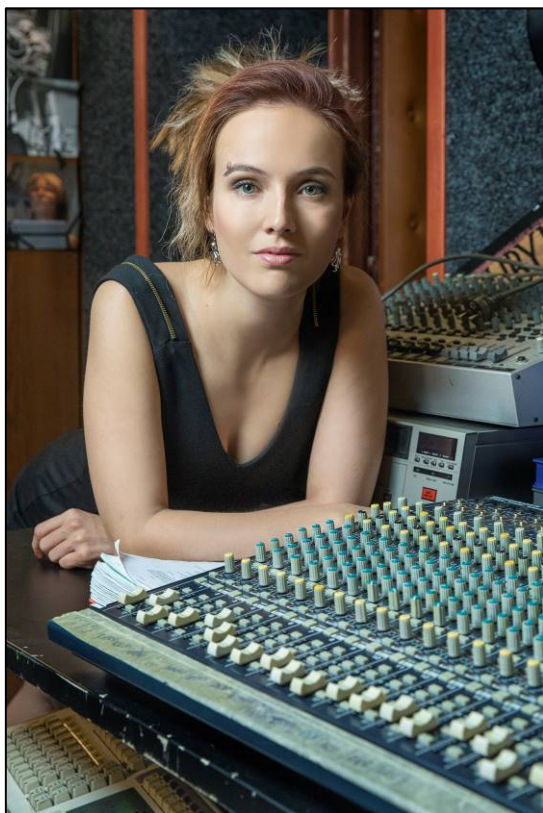
Dabing Street je komediální seriál. Jak moc vychází z reálné zkušenosti Petra Zelenky nebo Vás a Vašich kolegů?

Všechno je to na základě skutečnosti. Herecká práce je plná absurdních situací. Ty stačí už jen trochu opepřit a jedem...

Lada, Karlova sestra

Karlova mladší sestra, která má ráda muže a muži mají rádi ji. Možná trochu víc, než by se líbilo okolí a hlavně Karlovi. Volnomyšlenkářka, která si z ničeho nic nedělá. Do všeho se pustí po hlavě. Ve studiu to zvládne od úklidu až po dabing. A ví přesně, jak Karla naštvat. Třeba tím, že si založí kapelu Pichny...

Tereza Voříšková: Cenu Františka Filipovského bych dala Petru Zelenkovi**Vy máte zkušenosti s dabingem. Máte ho ráda?**

Mám ráda dabing v podání Petra Zelenky. Jinak jsou mé zkušenosti minimální, je to úplně jiná disciplína než herectví.

Výhodou dabingu je, že se na chvíli můžete proměnit ve světovou star. Kdybyste si mohla vybrat kohokoliv, českým hlasem koho byste chtěla být?

Jednou jsem dabovala sama sebe z americké produkce do české. Tak zhruba tak nějak bych si to v budoucnosti představovala. Jinak mám pocit, že bych to těm zahraničním hercům dabingem spíše kazila. Takže bych chtěla dabovat sama sebe. Ze všech různých jazyků.

Kdybyste udělovala Cenu Františka Filipovského Vy, komu byste ji dala?

Dala bych ji Petru Zelenkovi, protože dabingu vzdává hold. A vrací mu pozornost.

Hrajete Karlovu sestru Ladu, jak byste ji a její**vztah s Karlem charakterizovala?**

Lada je velmi chytrá, těžko dostupná a směrem ke Karlovi poslušná.

Kterou vlastnost máte na Ladě nejraději?

Líbí se mi, jak se umí při koncertech urvat ze řetězu. Celkově je hodně uvolněná.

Představte si, že byste Ladu potkala v reálném životě, rozuměli byste si?

Já jednu takovou Ladu znám a mám ji moc ráda.

Lada si založí kapelu Pichny – proč ten název?

Název Pichny zvolila Lada proto, že je to velmi stydlivá a umírněná bytost.

V seriálu hraje mnoho výtečných herců, či „scénka“ je nejvtipnější?

Miluju scénku pana Krobota, když drtí herce za mikrofonem. To se ale nedá popsat, to musíte vidět.

Dabing Street je komediální seriál. Jak moc vychází z reálné zkušenosti Petra Zelenky nebo Vás a Vašich kolegů?

Myslím, že právě proto je to tak vtipné, protože ta opravdovost je tam hmatatelná.

David, technik studia ZERO

Kluk z bohaté rodiny, který si přivydělává jako kulisák. Do ZERA se dostane proto, že Evě zařídí bankovní úvěr v bance, ve které je jeho tatínek ředitelem. Po nocích si do studia vodí mladé holky, kterým slibuje, že z nich udělá pěvecké hvězdy, ale dělá s nimi úplně něco jiného...

Marek Adamczyk: V dabingových studiích po celém světě existují zástupy Davidů

Jaké máte zkušenosti s dabingem?

Co se týče dabingu, ve skutečnosti s ním příliš zkušeností nemám. Ale pár měsíců po natáčení Dabing Street se mi poštěstilo dabovat malou roli u pana Klose, což je velmi ostřílený dabingový režisér. Úplně jsem se při tom tetelil nad tím, že ten pán mluví úplně jak Mirek Krobot v tom našem seriálu. Petr to vystihl naprosto skvěle! Pak mě pan Klos vynadal za to, že s sebou nemám tužku a že si nedávám ruku před ústa, když dabuju chlapa v helmě. A mně pořád běželo v hlavě: „Ty jo, úplnej Krobot.“ A on si zase asi říkal: „Ty jo, úplnej nýmand.“ A tímhle setkáním zatím moje dabérská kariéra skončila.

Výhodou dabingu je, že se na chvíli můžete proměnit ve světovou star. Kdybyste si mohl vybrat, českým hlasem koho byste chtěl být?

Chtěl bych být Marlonem Brando, ten mě vždycky fascinoval. Nakonec by mi ale stejně dali spíš Billa Murrayho. Tedy pokud bych si vzal tu tužku.

Kdyby udělování Cen Františka Filipovského bylo na Vás, komu byste ji dal?

Obecně mám raději, když se na filmy mohou dívat v originále, takže jsem těch nadabovaných věcí zase tolik neslyšel. Nicméně podle mého se nic nevyrovná dabingu seriálu Simpsonovi, který svou kvalitou hravě předčí originál. Se Simpsony jsem vyrůstal od mala a všichni dabéři jsou tam naprosto špičkoví.

Hrajete technika Davida, jak byste ho charakterizoval?

David je ten kluk, co se ráno ukáže v práci s kocovinou, během dopoledne zázračně vyřeší všechny technické problémy, se kterými si nikdo nevěděl rady, a zbytek dne stráví čtením sci-fi a flákáním a filozofováním. Prostě technik/pankáč, jak má být. A taky umí neuvěřitelným způsobem balit holky. Ale jenom ve studiu.

Kdybyste Davida potkal v reálném životě, rozuměli byste si, nebo by Vám lezl na nervy?

Takových Davidů jsem v divadle potkal docela dost. V divadelní technice vždycky nějaký takový David je. Vždycky to byli prima kluci.

David po nocích vodí do studia mladé holky, kterým slibuje, že z nich udělá hvězdy. Nebudu se ptát na Vaši osobní zkušenost, ale myslíte, že by to šlo takto úspěšně aplikovat i v realitě?

Myslím, že po nocích se v mnoha studiích po celém světě zástupy Davidů snaží vysvětlit mladým dívkám, že když si sundají tričko, tak se jim „to celý vtevírá“ a ráno z nich budou hvězdy. Ovšem David z Dabing Street je taková IKEA ve světě balení holek. Dokáže obsloužit desetkrát víc zákazníků než konkurenční „Davidové“, protože má systematický přístup a promyšlenou strategii.

V seriálu se objeví i několik cameo rolí. Koho byste vyzdvihl, či „scénka“ je nejvtipnější?

Já jsem ten seriál ještě neviděl! A rozhodně se nehodlám pouštět do srovnávání nesrovnatelného. Ale možná přeci jen jednu osobnost bych z té plejády cameo rolí vyzdvihl – pana Františka Filipovského. Spolupráce s ním byla skvělá. Je to náramně skromný člověk a profesionál až za hrob. Doslova.

Dabing Street je komediální seriál. Jak moc vychází z reálné zkušenosti Petra Zelenky nebo Vás a Vašich kolegů?

Rozhodně nečekejte, že Dabing Street budou nějaké seriálově převyprávěné historky z natáčení nebo dabingoví Bakaláři. Petr je výborný pozorovatel s úžasným smyslem pro absurditu. Dokáže skvěle vystihnout charaktery a situace, které jsou pro život v dabingu typické, ale u toho se nezastaví. A teprve tam, kde se realita setkává s jeho fantazií, vzniká poetika všech jeho děl, tedy i Dabing Street. Myslím, že nic originálnějšího a vtipnějšího u nás v posledních letech nevzniklo. A to tu bylo pár vynikajících a vtipných seriálů!

Michal Kros, mediální guru

Michal vede velice prestižní kurzy pro ženy podnikatelky. Radí jim, jak používat ženské zbraně, jak vytvořit skandál, aby začaly zajímat média, anebo jak nařknout vlastní zaměstnance, když se začnou proti podnikatelkám ohrazovat s oprávněnými požadavky. Eva je jeho znalostmi ohromena, a když Kros souhlasí s tím, že ZERO navštíví a provede tam tak zvaný monitoring (analyzuje provoz studia, jednotlivé zaměstnance a pomůže snížit náklady), je si jistá, že má vyhráno...

Martin Myšička: Postava Krose má konkrétní předobraz

Vy máte zkušenosti s dabingem. Co je na té profesi nejhezčí a co naopak nejhorší?

Já dabing prakticky vůbec nedělám a ani ho neumím. Mám sice zkušenost z doby, kdy jsem mohl pracovat s Olgou Walló, ale tehdy se pracovalo tzv. na smyčky. To znamená, že film byl rozdělený na cca 30vteřinové části, na každou jsem se podíval, pak si to vyzkoušel a pak se teprve točilo a třeba i několikrát. A navíc, pokud jsem měl dělat nějakou větší roli, dostal jsem domů scénář a kazetu a mohl se na to připravit. Dnes to prý funguje

často tak, že herec přijde do studia, dostane text, u každé repliky je číselný kód, který je pak i na monitoru, a jede se rovnou. Film prý takto dokážou nadabovat v řádu několika hodin. Tohle já bych vůbec nezvládl. Číst text a ještě se trefovat do pusy a k tomu mít nějaký výraz, a to vše prakticky bez přípravy, to je nad mé možnosti.

Navíc musím říci, že bohužel dnešní daběři za mnohem více práce dostávají mnohem méně peněz. Situace je tristní. Před několika lety proběhl pokus to zlepšit, tedy z pohledu herců, kteří se spojili a s pomocí agentury se snažili domluvit důstojnější podmínky. Například aby byl výkon placený od počtu nadabovaných replik a aby cena za repliku měla alespoň nějaké jasné minimum, čímž by se předešlo dumpingovým cenám. Výsledek byl, že tito herci byli jednoduše vyměněni za jiné, čekající ve frontě na práci. Pracují, ovšem ve spěchu a velmi často pod cenou.

Výhodou dabingu je, že se na chvíli můžete proměnit ve světovou star. Kdybyste si mohl vybrat, českým hlasem koho byste chtěl být?

O tomhle jsem nikdy neuvažoval. Nemám žádné takové přání a přiznám se, že by mě to spíš stresovalo, nějakou takovou filmovou hvězdu namluvit.

Kdyby udělování Cen Františka Filipovského bylo na Vás, komu byste ji udělil?

Jak už jsem řekl, úroveň dabingu je velmi odvislá od podmínek, které tvůrci na tuto práci dostanou. Čas a peníze. Dnes je to spíše podle hesla co nejrychleji a nejlevněji. Existují prý výjimky, například když se dabuje hollywoodský film do kin. Já nepochybuji, že i dnes je mnoho velmi schopných dabérů, ale první, co mě napadlo, tak bych tuto cenu udělil in memoriam panu Brabcovi a Cupákovi za skvělý dabing filmu Někdo to rád horké. To byly naprosto skvělé herecké výkony.

Hrajete mediálního guru Michala Krose, jak byste ho charakterizoval?

Jednooký mezi slepými králem, který si ovšem o sobě myslí, že je skutečný král. Sebestředný alkoholový kvartálník s destruktivními sklony. Ale velmi inteligentní.

Michal Kros dává Evě mnoho rad, jak řídit podnik. Radí dobře, nebo byste Vy sám dával jiné rady?

Krosovy rady jsou na mě poněkud bezskrupulózní. Já sám bych takového kouče nikdy nedělal. Těžko mohu radit, když jsem sám podnik nikdy neřídil.

Dabing Street je komediální seriál. Jak moc vychází z reálné zkušenosti Petra Zelenky nebo Vás a Vašich kolegů? Jsou v něm situace, které se reálně staly?

Tak to je otázka spíše na něj. Ale jak znám Petra, tak obecně mohu říci, že on do sebe nasává konkrétní lidi a situace a pak je lehce upraví a třeba posune ještě někam dál a k tomu přidá kus fikce. Například postava Krose má konkrétní předobraz. Petr je velmi otevřený nápadům herců. Takže se velmi často stává, že se uchytí i nějaký od nás. I když momentálně vám neřeknu žádný konkrétní příklad.

Janda, režisér

Bývalý filmový režisér, který žije sám s kočkami v polorozpadlém domě. Je znám svými cholerickými výlevy a agresivitou. Filmy už netočí, protože jej nenechají točit svobodně. Dabing nenávidí, ale rozhodne se Evě, když nemůže sehnat žádného režiséra, pomoci. Hned jeho první směna – dabing maďarského art filmu s Filipem Švarcem – skončí jako fiasko. Ani s dalšími filmy a herci to není jiné. Nakonec jsou s ním ochotni dabovat jen technici Pavel a Karel. Janda proto musí, na Evinu žádost, ZERO opustit...

Miroslav Krobot: Jsem Jandův pravý opak

Máte s dabingem zkušenost?

Žádné zkušenosti s dabingem nemám a nejsem jeho fanouškem.

Výhodou dabingu je, že se na chvíli můžete proměnit ve světovou star. Kdybyste si mohli vybrat, českým hlasem koho byste chtěl být?

Opravdu nemám s dabingem zkušenosti, takže se ani nezabývám tím, koho bych chtěl dabovat.

Hrajete režiséra Jandu, který je cholerický a agresivní vůči hercům. Jste podobný typ režiséra?

Jak správně říkáte, Janda je agresivní a cholerický vůči hercům. Je to tím, že bere svoji práci vážně a záleží mu na výsledku. Co se týče metod práce i temperamentu, jsem Jandův pravý opak.

Filip Švarc: Hrát sám sebe jakožto dabéra je pro mě pocta

Co Vás napadlo, když jste dostal nabídku účinkovat v seriálu Dabing Street?

Pro mě to byla pocta. Považuji to za vrchol své dabingové kariéry, protože pokud mám v nějakém seriálu hrát sám sebe jakožto dabéra, tak dál už to dabér ani dotáhnout nemůže. Když už se „o něm“ točí seriál.

V seriálu se střetnete s neurotickým režisérem Jandou, předpokládám, že takové věci se v realitě nedějí. Co je na té profesi pro Vás nejhezčí a co je naopak nejhorší?

Nejpěknější na práci v dabingu je fakt, že přestože je to vlastně pořád stejná práce, pokaždé je jiná díky různým projektům. Každá role je jiná a vyžaduje jiné emoce a nasazení. Naopak nejhorší je – ale myslím si, že je to i u jakéhokoliv jiného hereckého výkonu – situace, kdy se vám opravdu nechce pracovat, ale stejně musíte. Zásadní je, aby to nešlo poznat na výsledku.

Komu byste dal dabingovou Cenu Františka Filipovského Vy osobně?

Nenapadá mě žádné konkrétní jméno. Myslím si, že bych ji dával častěji lidem, kteří se dabingem opravdu živí a jsou v něm každý den. Ti takzvaní řemeslníci dabingu. Ceny Františka Filipovského se dávají často lidem, kteří jsou vynikající herci a vynikající dabéři, ale vlastně se vypíchne jeden jejich výkon za celý rok a oni udělali třeba jen ten jeden nebo dva filmy. Jsou zde desítky lidí, kteří jsou v dabingu od rána do večera, a přijde mi, že jsou možná trochu přehlíženi, protože dělají „jenom práci“. Není to třeba tak špičkový výkon nebo tak skvělý film. Co si budeme nalhávat, ceny Františka Filipovského odrážejí také to, jaký ten film je. Je potřeba říct, že často je v dabingu více práce s hloupou východoněmeckou komedií než s vynikajícím francouzským bijákem, který je skvělý sám o sobě.

Máte za sebou již neuvěřitelný seznam dabovaných postav. Jak vlastně začala Vaše dabingová kariéra?

Dostal jsem se k tomu stejně jako spousta mých spolužáků na konzervatoři, kde jsem studoval herectví. Starší spolužáci chodili dabovat do České televize na Kavčí hory nebo do menších soukromých dabingových studií, tak mě prostě jednou vzali s sebou.

Když jste si uvědomil, že pro Vás bude dabing zásadní disciplína?

Poměrně brzy poté, co jsem začal dabovat, protože dabing vyžaduje mimo talentu ještě jednu věc a tou je schopnost rychle přejít do naprostého soustředění a vybičování se k hereckému výkonu bez delšího rozjezdu a dvouměsíčního zkoušení. Uvědomil jsem si to již na škole, když jsme zkoušeli nějaké hry a měli jsme první čtenou zkoušku. Zjistil jsem, že mi to na ní docela jde. A že už vím, jak bych tu roli hrál. Naopak u většiny kolegů jsem viděl, jak se během toho dvouměsíčního zkoušení postupně zlepšují a já jsem byl od toho prvního čtení pořád stejný.

Kromě toho, co jste již zmínil, jaké jsou základní předpoklady pro to, aby byl člověk dobrý dabér?

Dabing je specifická herecká disciplína. Osobně nemám příliš rád, když se o někom řekne, že je dabér, protože musí být v první řadě nejprve herec. Je spousta vynikajících herců na jevišti a ve filmu, kteří to v dabingu prostě nezvládnou. Herec je zde hrozně omezený, protože nemá žádné jiné

výrazové prostředky kromě hlasu, nemáte gesta, mimiku, kostým, dekoraci, vůbec nic. Máte jenom hlas. A musíte být schopný během několika vteřin do toho hlasu všechno dostat a navíc si to nemůžete hrát úplně po svém. Někdo už to hrál před vámi a vy z toho musíte vycházet. Takže si myslím, že základním předpokladem pro to, být dobrým dabingovým hercem, je schopnost soustředění a určitá pokora k původnímu herci, která znamená, že si nemůžete dělat to, co chcete.

Oblíbil jste si nějakého herce, kterého dabujete pravidelně?

Asi ne. Mám rád všechny herce, které mám tu čest dabovat, ale někteří jsou těžší a jiní trochu jednodušší. Spíš obdivuju všestrannost u mnohých těch herců. Dokážou zahrát skvělou komedii i dramatický výkon. A mám to samozřejmě tak, že čím větší herec, tím větší pokoru k němu mám, takže se vlastně bojím, že mu to při tom dabingu zkazím. On je v tom originále skvělý a já třeba nejsem tak dobrý.

Anotace jednotlivých dílů**Díl 1.****Jiří Arch**

Píše se rok 2001. V dabingovém studiu ZERO nečekaně umírá kmenový režisér a majitel Jiří Arch, a to přímo během dabovací frekvence. Jeho žena Eva, která již nějaký čas udržovala poměr s technikem Pavlem, je šokovaná. Pavel jí nabízí legalizaci jejich vztahu, kamarádka jako první pomoc doporučuje terapeutický nákup nové kabelky, pojištěným pravidelným přísunem indických antidepressiv. Pro jistotu se Pavel hned přizná svému kolegovi

technikovi Karlovi a jeho sestře Ladě, která ve studiu občas uklízí. Oba jsou překvapeni. Karel si na Evu asi také tajně myslel, ale neměl odvahu oslovit ženu svého šéfa, Lada zase pomrkávala na Pavla. Pavel i Karel přitom tak trochu doufají, že po smrti Archa konečně dojde k dlouho očekávané modernizaci studia. Ale Eva je plná pochybností jak o vztahu se svým bývalým milencem, tak o tom, zda se má realizovat v dabingu, který, jak se ukázalo, ve společnosti nepožívá dostatek respektu. Vlastně chtěla vždycky hrát ve filmech a ne dabovat. Chtěla být vážená, slavná, ne jen půjčovat svůj hlas jiným. Pavel a Karel se chopí přípravy velkolepé Archovy kremace, kterou se pokusí Evě dokázat, že dabing je národem milovaná disciplína, ale narychlo připravená akce udělá z celého obřadu frašku. Eva se rozhodne definitivně: studio se prodá, ona sama začne jinde a jinak. Nakonec je to však něco zcela jiného, co ji přinutí studio nejen neprodat, ale naopak z něj udělat „nejlepší studio na světě“. A kluci jsou nadšení a ochotní udělat pro Evu a pro studio vše.

Díl 2.**Studio B**

Eva u notáře zjišťuje, že po jejím zesnulém manželovi a bývalém majiteli studia zůstaly dluhy asi milion korun. Není zcela jasné, za co mohl utratit tolik peněz. Na první schůzi zaměstnanců pak Eva vytyčí priority studia: najít nového dvorního režiséra a sehnat dostatečný úvěr, který by pokryl dluh. Brzy se ale ukáže, že na tak malé studio jim

banka půjčí nejvýš půl milionu, což jejich situaci neřeší. Zatímco Karel jede oslovit s nabídkou práce v dabingu bývalého filmového režiséra Jandu, pověstného cholerickými výlevy a agresivitou, Pavel vymyslí plán, jak potřebnou půjčku na studio získat. Rozhodne se přesvědčit bankovního úředníka Jeništu, že studia jsou ve skutečnosti dvě: studio A a studio B. Tato šílená akce, do které se zapojí známí Lady, kulisáci divadla, se téměř vydaří, ale kvůli drobnému detailu nakonec celý záměr končí v troskách. A neuspěje ani Karel s Jandou. Cholerický režisér bere nabídku na dabing jako provokaci a mrští po něm vidle. Nakonec ale svitne jistá naděje, když se z jednoho z kulisáků vyklube syn bankovního ředitele. Asi by pro něj nebyl problém domluvit u táty úvěr. Eva neponechá nic náhodě a okamžitě mu nabídne místo technika ve studiu. Studio tak v Davidovi získá pátého, nadějného člena týmu.

Díl 3.

Budování mediálního obrazu

Eva se přihlásí do elitního podnikatelského kurzu, který vede mediální guru Michal Kros. Hned první lekce zdůrazňuje absolutní nutnost PR, tedy „dát o sobě vědět“. Eva tedy osloví svoji kamarádku Ivetu, která má dostat jejich studio na stránky novin. Iveta radí postavit mediální kampaň na skandálech, což Eva odmítá, navíc ve studiu žádné skandály nemají. Nově přijatý

technik David si po nocích do studia vodí mladé holky, kterým slibuje, že z nich udělá pěvecké hvězdy. To mu Eva odmítá tolerovat, zvláště v situaci, kdy očekává, že do jejich studia začnou chodit novináři a celebrity. Pavel však vytuší příležitost, jak získat pro dabing nabízeného seriálu nové neotřelé hlasy. Chopí se iniciativy a začne obvolávat slečny z „Davidova seznamu“. Nešťastnou náhodou si Iveta přijede vyfotit studio právě ve chvíli, kdy je budova doslova v obležení těchto děvčat. Venku před vchodem pak pár z nich vyzpovídá a to, co se dozví, ji zaujme: děvčata měla poměr s jedním z techniků, ve studiu se zřejmě odehrávaly orgie. Pár dívek jí také zapózuje nahoře bez přímo pod neonem studia. O týden později přináší Eva odborný časopis, ve kterém vyšel miniaturní inzerát studia ZERO. Na víc prostě neměla peníze. Ve stejnou chvíli Karel přináší bulvární deník, který koupil na pumpě, kde jsou na několika stránkách vyfoceny polonahé adeptky dabingové kariéry z konkurzu před jejich studiem a palcové titulky dehonestující jejich pracoviště. Eva se zhroutí. Navíc se zjistí, že Iveta se stará o propagaci i jiného studia, a právě to dostalo přiklepnutý seriál, který mělo původně dělat ZERO. Ale bulvární článek nakonec přece jen splnil svůj účel. Díky němu přijíždí do studia režisér Janda, který sice dabing nenávidí, ale pochopil, že tito lidé potřebují pomoci. Nabízí nezištně svoje služby.

Díl 4.**Vulgarismy**

V rámci úspor se Eva rozhodne propustit profesionální překladatelku Danu a překlady svěří Karlovi, který přece „umí“ anglicky. Zoufalý Karel, jehož angličtina čítá asi 200 slov, Danu dále platí ze svého, aniž by jí o zrušení spolupráce se studiem řekl. Překlady následně vydává za své. Ve studiu začal pracovat režisér Janda, ale hned jeho první směna – dabing maďarského artfilmu s Filipem Švarcem – skončí jako fiasko. Na Švarcovy opakované zoufalé pokusy vystihnout psychologii první věty reaguje Janda výhružnými připomínkami

a vzteklými výlevy, následkem čehož herec končí v totálním fyzickém i psychickém rozkladu a začíná koktat. Studio sice konečně získává novou zakázku – americký seriál Ragbisti – ale zpráva o Jandově agresivitě se rychle šíří a nikdo ze slavných dabérů s nimi nechce pracovat. Janda situaci řeší tím, že přikáže Karlovi a Pavlovi, aby šli k mikrofonu a Ragbisty nadabovali sami. Kluci se bojí o svůj život, ale stane se něco nečekaného: Janda je spokojen a z nich se stávají DABĚŘI. Pavel své nové profesi zcela propadne. Eva chce elegantně urovnat záležitost s Filipem Švarcem, ale na smířčí schůzku dorazí pouze jeho agent Aleš Brázda, který je zároveň prezidentem herecké asociace. Žádá odškodné za herecké trauma a další fungování svých herců ve studiu podmiňuje tím, že změní režiséra. A to rychle, protože zítra má přijít dabovat Viktor Preiss, který má s Jandou konflikty ještě z minulosti. Eva se podvolí a dá Jandovi výpověď. Kupodivu se to obejde bez křiku. Jen klíče od studia nemůže pan Janda najít a slíbí je přivést druhý den. Preissův dabing je fiasko. Jeho postava amerického ragbisty hovoří vulgárně, což on zásadně odmítá. Karel marně hledá slušná synonyma, dokonce kvůli tomu volá Daně na třídní schůzky, ale Preiss nic z toho neakceptuje a hodlá odejít. Ve dveřích se ale srazí s Jandou, který přijel do studia vrátit klíče...

Díl 5.**Ženské zbraně**

Z televizní reportáže se diváci dozvědí, že Janda ve studiu Viktora Preisse surově napadl. Má zlomenou ruku a začíná mluvit sprostě, takže jeho vstup do zpravodajství je „vypípaný“. Incident mezitím vyšetřuje policie. Ukazuje se, že režisér hodil po herci mixážní pult, který je tímto zabaven jako předmět doličný. Do studia definitivně přestávají chodit herci a dabování se ujímá výhradně Karel, Pavel, David a občas Lada. Ale i dabované pořady jsou čím dál podivnější. Nově třeba Kapitán Filcka, americký maňáskový seriál o filčkách, které založily kapelu a vyrazí na turné po dámských i pánských pubických ochlupeních. A navíc jsou problémy s Ladou, která se chová velice promiskuitně, což Karla to trápí. Eva jí promluví do duše, ale když zjistí, že Lada se na nějaké party seznámila s ředitelem akvizice soukromé televize Přemyslem Bartolomějem, který rozhoduje o tom, která studia budou dabovat stovky koupených pořadů, přemluví ji, aby si s ním sjednala schůzku. Zdůrazňuje, že dovoleno je cokoliv,

protože Lada má v rukou osud celého studia. Lada se s Bartolomějem sejde na koncertě, Eva zdar celé akce pozoruje zpovzdálí... Netřeba dodávat, že vše nakonec dopadne úplně jinak.

Díl 6.

Supervizor

Eva se pokouší využít ženský šarm a dohodnout se s Alešem Brázdou na mimosoudním vyrovnání za Preissovu zlomenou ruku. Brázda ale zůstává neoblomný, ostatně v dobách, kdy ještě jeho postava připomínala člověka, býval sám herec. Teď váží 160 kg a je rád, že projde dveřmi. Když mu ale Eva nabídne, že by si u nich mohl zadabovat, okamžitě roztaje a slíbí vše vyřešit smírem. To vše se odehrává ve chvíli, kdy studio ZERO postoupí do tendru na dabing nové

disneyovky pro česká kina. Očekává se příjezd polské supervizorky Kingy, která se má rozhodnout, které z oslovených studií prestižní zakázku získá. Eva upozorní všechny ve studiu na záludnosti polského jazyka, ve kterém „šukat“ znamená „hledat“, ovšem „šukat“ se řekne „pepřit“, a jak se řekne „pepřit“, to nikdo neví. Jisté však je jedno: Kinga miluje Ivana Trojana z filmu Samotáři, který je v Polsku kult. Zatímco Eva jede vyzvednout Kingu na letišti, do studia přijede dabovat Aleš Brázda. Než se ale vůbec s dialogovkou dostane k mikrofonu, zasekne se, a to doslova, svým břichem ve dveřích. To rozhodně nevrhá na studio dobré světlo a všichni se před Kingou cítí trapně. Situaci zachrání Eva, která slíbí, že Trojan nadabuje postavu modrého žraločka. Kinga se tetelí blahem a zdá se, že je ruka v rukávě. Jenže Trojan – jak tomu tenkrát bylo – nedabuje. Pavel s Davidem zosnují důmyslný plán, jak vyřešit patálii s Trojanem: rozhodnou se sestříhat žraločkovy věty pomocí původních Trojanových replik z filmu Samotáři. Chybí jim ale čtyři slova. Pavel má geniální nápad, jak je od Trojana získat a Kingu tak přesvědčit, aby dabing podmořských postaviček světila právě jim...

Díl 7.

Černý prodej

Osazenstvo studia ZERO se začíná bouřit. Karel se dozvěděl o tom, že Eva plánovala využít jeho sestru Ladu jako návnadu pro ředitele akvizice Přemysla Bartoloměje, a s Evou se poprvé ostře pohádá. Pavel s Davidem si stěžují na to, že nedostávají za svou práci zaplacení. Evě se všechno rozpadá pod rukama a reaguje podle receptu, který na svých kursech hlásá Michal Kros – nařknout zaměstnance z krádeže, zpronevěry a tím vytvořit ve firmě takové dusno, že zaměstnancům přijde trapné hlásit se o svá práva. Na schůzi studia pak Eva prohlásí, že někdo ze ZERA vynáší na černý trh nadabované pořady, konkrétně Kapitána Filcku, a že televize, pro kterou seriál dabují, jim za to chce dát pokutu. Scénku zahraje tak věrohodně, že se tímto „obviněním“ začnou všichni seriózně zabývat. Pavel začne pátrat v holešovické tržnici mezi vietnamskými prodejci. Ti sice nechápou, o jaký pořad jde, ale Pavel jim pustí ukázkou z VHS kazety, kterou si s sebou přinesl, a vynutí si jejich slib, že kdyby se něco takového v tržnici objevilo,

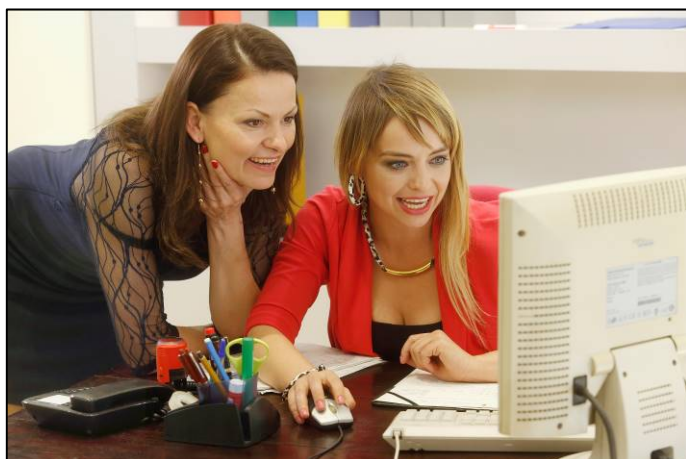
okamžitě ho budou informovat. Stín podezření padne i na překladatelku Danu, které Karel stále nosí pořady, aniž by o tom ostatní zaměstnanci ZERA věděli. Karel u ní provede bleskovou přepadovou akci. Tu si Dana ovšem vysvětluje jako pokus o milostné sblížení, ve které sama už nějakou dobu doufá. Karel vzdoruje Daniným milostným návrhům a vypráví jí historku o tom, jak jeho otec v 80. letech vytvořil obrovskou sbírku pornografických kazet, kterou pak o patnáct let později věnoval šokovanému řediteli autobazaru jako protislužbu za zlevněný vůz. Dana historku vyslechne, ale když se pak dozví skutečný důvod Karlovy návštěvy, je nesmírně zklamaná. David se domnívá, že Filcky vynáší Karel. Ví, že má ve skříňce v kumbálu i v autě množství VHS kazet. Vloupají se s Pavlem do Karlovy skříňky a najdou obrovské množství pornokazet. Druhý den hlásí všichni Evě, že nařčení televize je neoprávněné a je nutné se proti němu bránit. Eva se přizná, že si vše vymyslela, a zhrouť se. Její smutek je tak opravdový, že jí kluci vše odpustí. Když se chtějí vrátit k práci – dabování Kapitána Filcky –, uvědomí si Pavel, že kazety zapomněl v tržnici. Tam ho čeká nemilé překvapení...

Díl 8.

Duch Františka Filipovského

Dabing obecně zažívá těžké časy. V televizi se objeví kritický stříhový pořad o konci tohoto fenoménu a čelní představitelé státu viní dabing z toho, že v Čechách tak málo lidí mluví cizími jazyky. Současně se studio ZERO rozhoduje, jakým pořadem obeslat prestižní dabingovou soutěž o cenu Františka Filipovského. Eva hlasuje pro poslední film, který u nich dělal její zesnulý manžel, ale během debaty vyjde najevo, že pořad nереžiroval on, protože zemřel na začátku frekvence a kluci vše dokončili „nad ním“. Eva je šokovaná. Hledá útěchu u své kamarádky Lenky. Ta si myslí, že Jirka, Evin manžel, ZERO proklel. Navrhuje Evě najmout paní Květu – médium – a změřit ve studiu energii. Pavel se dozví, že dabingovým světem hýbe zajímavé téma. Televize se snaží zrekonstruovat film Šimon a Matouš, ze kterého komunisti v 80. letech vystřihli věty, které si dělají legraci ze Sovětů a KGB. Není problém věty italského komisaře doplnit do originálu filmu, ale kde sehnat *dabing* těchto vět, když František Filipovský už je dávno po smrti? Je jasné, že ten, kdo tento oříšek rozlouskne, získá nejen cenu slavného dabéra, ale zvýší prestiž celého českého dabingu, který by to právě teď velice potřeboval.

Energie ve studiu je špatná, a to už od války, hlásí paní Květa a nabízí osazenstvu talismany. Pavel odmítá, ale chce médium využít jinak: vyvolat ducha Františka Filipovského a nahrát s ním chybějící věty do italského filmu. A to se nakonec podaří. Problém s cenami, pojmenovanými po slavném dabérovi, je ale v něčem úplně jiném...

Díl 9.

Inzerát

Eva stále pospává s Pavlem, ačkoliv chce vztah s ním již dlouho ukončit. Navíc si půjčuje peníze od Karla a vzbuzuje naděje i v něm. Motá se v bludném kruhu, ze kterého jí má pomoci seznamovací inzerát, který za pomoci Lenky nahraje a umístí do tisku i do nového perspektivního média zvaného internet.

Paralelně se Pavel rozhodne, že od smrti Evina manžela uplynula již dost dlouhá doba a jejich vztah je nutno prohlásit za oficiální a „začít na něm pracovat“. Když tento svůj plán v ZERU vyhlásí, narazí na Evin odpor. Pohádají se, ale Pavel neztrácí naději. Po konzultaci s odborníkem na ženy – Davidem – se rozhodne Evu překvapit a v nestřežené chvíli se k ní nastěhovat. To má být pádným důkazem jeho lásky a začátkem jejich fungujícího vztahu. Otázka je, jak to udělat, když je Eva stále doma. David má řešení. Během dabování nahraje s jednou ze svých přítelkyň část telefonického rozhovoru o tom, že studio získalo cenu Františka Filipovského a že Eva má přijet do Přelouče na nácvik závěrečného ceremoniálu. Když později tyto věty pustí Evě do telefonu, Eva zprávě okamžitě uvěří a propadne nadšení. Dokonce volá zpět do studia, aby se podělila se všemi o tuto fantastickou zprávu. Druhý den vyrazí Eva do Přelouče a Pavel najme stěhovací vůz...

Díl 10.

Monitoring

Vztah mezi Pavlem a Evou je na bodě mrazu. Eva ho vyhodila ze svého bytu, a protože Pavel svůj vlastní byt pronajímá, bydlí přechodně ve studiu, v kumbálu za kuchyňkou. Eva od něj požaduje nájem. Situace je napjatá i proto, že ve svém seznamovacím inzerátu uvedla Eva omylem telefon do studia a všichni se tak dozvěděli o jejich záměrech seznámit se

touto cestou s „někým perspektivním“. Eva najde řešení pro tuto patovou situaci. Přemluví vedoucího podnikatelských kursů Michala Krose, aby jejich studio navštívil a provedl zde tak zvaný monitoring: analyzoval provoz studia, jednotlivé zaměstnance, pomohl snížit náklady. Nikdo z toho není příliš nadšený. Tím spíše, že dabované pořady mají čím dál horší úroveň. Ten poslední je například dvěstědílným sestřihem toho, jak je nejrůznějším lidem špatně z alkoholu či jídla. Michalovi Krosovi se ale studio ZERO zalíbí. Dokonce v něm zůstane až do pozdních nočních hodin. Eva nabízí víno, on odmítá s tím, že má s alkoholem problém. Radí jí se studia zbavit. Ale Eva naznačí, že má plány jak se studiem, tak s Michalem samotným, a nalije oběma panáka. Druhý den Eva zaplatí zaměstnancům dlužné částky. Všichni se diví, odkud má najednou peníze. Ukáže se, že peníze jí půjčil Kros, a dokonce vyplatil hypotéku. Ovšem za cenu, že na něj Eva studio přepsala – samozřejmě přechodně. Všichni strnou. Eva ovšem tento riskantní krok vysvětluje tím, že má vše pojištěné *vztahově*. Pavlovi dojde, co to znamená, a následuje hádka, která má intenzitu hurikánu. Věty, které při ní padnou, jsou ale nějak povědomé...

Díl 11.**Destrukce**

Evě docházejí její „pozitiva“ a Lenka další pilulky nemá. Nemá je už ani pro sebe, indické padělky jí zabavili na celnici. A přitom právě dnes musí všechno klapnout, Eva má jít s Michalem Krosem za ředitelem soukromé televize ucházet se o seriálové dabingové zakázky. Michal na ni sice ve studiu čeká, ale je namol opilý. Do studia přijíždí jeho partnerka Jana, která okamžitě rozpozná, v jaké fázi opilosti se Michal nachází – ne příliš daleko od deliria tremens. Ukáže se, že Michal je kvartální alkoholik a naprosto nezodpovědný člověk. Pyšně ohlásí napůl nesrozumitelným jazykem, že studio ZERO stihl prodat developerovi a vydělat na tom obrovské peníze. Pak upadne do kómatu. Eva pochopí, že je konec. Když o něco později přijede do studia Karel, najde ji v podnapilém stavu jako lítostivou trosku. Eva prosí, aby ji vzal někam pryč. V povrchovém lomu se pak v Karlově autě odehraje něco zmateného, co by teoreticky mohlo připomínat sex. Karel jako milenec naprosto selhal. Sex mu nic neříká. Ani se ženami, ani s muži. Eva se ptá, proč tedy Karel celou dobu tak nezištně ZERO podporoval, půjčoval jí peníze, oddaně pracoval pro společnou věc. Karel jí řekne rodinné tajemství: Jiří Arch dával jeho otci – disidentovi – načerno práci v dobách, kdy marně sháněl slušně placené zaměstnání. Držel nad vodou celou jejich rodinu a vlastně celý český disent. Dialogové listiny k dabovaným pořadům ve skutečnosti překládali disidenti, mezi nimi i slavná jména. Nakonec měl Karlův otec tolik peněz, že si koupil VHS přehrávač a začal sbírat filmy... porno. Když se teď Karel dozví, že studio je prodané, rozhodne se vzít spravedlnost do vlastních rukou a vyrazí za Krosem.

Díl 12.**Poslední dabing**

Studio je zdemolované, neschopné provozu. A právě v té chvíli přichází skvělá nabídka: neurotický režisér Janda bude dabovat do českého jazyka film, který v 80. letech natočil v emigraci v Holandsku, a chce, aby se tohoto úkolu ujalo ZERO a jeho osazenstvo propůjčilo hlasy filmovým postavám. Pavel navrhuje odvážné řešení – budou dabovat v jeho dodávce. Během posledních pár týdnů si ji slušně vybavil, jsou v ní mikrofony, kotoučák, malý mixážní pult, dokonce i molitany na stěnách. Ale obava, zda Jandu nechytí amok, když se dozví, že budou dabovat v autě, je oprávněná. Janda ovšem zcela překvapivě proti Pavlovu plánu nic nenamítá. Dokonce mu to přijde humorné. Celá frekvence probíhá dobře až do té chvíle, kdy je přerušena nedalekým motorovým sekáčem trávy. Kluci to běží vyřešit, zatímco Janda se snaží se všech sil zachovat klid. Možná právě tato marná snaha způsobí, že dostane infarkt a zemře v otevřených dveřích dodávky. Eva přijíždí v okamžiku, kdy najde všechny v hloučku nad nehybným tělem mrtvého režiséra. Poslední schůze je smutná, studio končí. Eva děkuje zúčastněným za to, co pro ně udělali. Ale Pavlově nápadu založit někde jinde nové studio ZERO se vysměje. Je ráda, že nebude dabovat, nenávidí to, krom toho vstupuje do politiky, bude mluvčí ministra zdravotnictví, bývalého ředitele akvizice Přemysla Bartoloměje. Pavlovu oslavnou řeč na téma dabing pak přeruší vysílání televize. Běží zde záběry z New Yorku, tragédie, ke které došlo dnes ráno. 11. září 2001. Originální zpravodajství je dabované Danou Hábovou a Filipem Švarcem. Zatímco lžice buldozeru trhá stěny budovy a studio ZERO se mění v prach, Eva přichází na svoji první tiskovou konferenci jako mluvčí ministerstva a Karel odjíždí do Německa pracovat jako soukromý detektiv. O pár kilometrů dál obhlídí Pavel a Lada pozemek, který jim odkázal Janda. Je to jen pár desítek metrů, ale nové studio by se na něm postavit dalo...

Dabing Street

režie, scénář: Petr Zelenka

kamera: Alexander Šurkala

výkonná producentka: Jarmila Hoznauerová

dramaturgie: Klára Lidová, Tomáš Baldýnský

kreativní producentka: Kateřina Ondřejková

hraji: Václav Neuzil, Klára Melíšková, Hynek Čermák, Tereza Voříšková, Marek Adamczyk, Martin Myšička, Norbert Lichý, Pavla Beretová, Filip Švarc, Katarzyna Zawadzka, Miroslav Krobot, Viktor Preiss, Jiří Bartoška, Ivan Trojan, Vilma Cibulková, Berenika Kohoutová, Lenka Krobotová a další

Kontakt pro média

Daniel Maršalík

Tel.: (+420) 261 137 521

Mob.: (+420) 606 464 922

daniel.marsalik@ceskatelevize.cz

Fotografie

<ftp://ceskatelevize.cz/>

pavel.kral@ceskatelevize.cz